ROZSUDEK TRIBUNÁLU (šestého senátu)

13. září 2010 *

Ve věci T-135/08,

Schniga GmbH, se sídlem v Bolzano (Itálie), zastoupená G. Würtenbergerem a R. Kunzem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Odrůdovému úřadu Společenství (OÚS), zastoupenému B. Kiewietem a M. Ekvadem, jako zmocněnci,

žalovanému,

* Jednací jazyk: angličtina.

přičemž dalšími účastnicemi řízení před odvolacím senátem OÚS, vystupujícími jako vedlejší účastnice řízení před Tribunálem, jsou

Elaris SNC, se sídlem v Angers (Francie),

a

Brookfield New Zealand Ltd, se sídlem v Havelock North (Nový Zéland),

zastoupené M. Ellerem, advokátem,

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí odvolacího senátu OÚS ze dne 21. listopadu 2007 (věci A 003/2007 a A 004/2007), kterým se uděluje odrůdové právo Společenství pro rostlinou odrůdu Gala Schnitzer,

TRIBUNÁL (šestý senát),

ve složení A. W. H. Meij, předseda, V. Vadapalas a L. Truchot (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: N. Rosner, rada,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Tribunálu dne 4. dubna 2008,

s přihlédnutím k vyjádření OÚS k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 19. srpna 2008,

s přihlédnutím k vyjádření vedlejších účastnic k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 7. srpna 2008,

po jednání konaném dne 17. března 2010,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Dne 18. ledna 1999 podalo Konsortium Südtiroler Baumschuler (KSB), jehož právní nástupkyní se stala žalobkyně Schniga GmbH, žádost o odrůdové právo Společenství k Odrůdovému úřadu Společenství (OÚS) na základě nařízení Rady (ES) č. 2100/94 ze dne 27. července 1994 o odrůdových právech Společenství (Úř. věst. L 227, s. 1), ve znění pozdějších změn.

2 Tato žádost byla zaregistrována pod číslem 1999/0033.

3 Odrůdové právo Společenství bylo požadováno pro odrůdu jablka (Malus Mill) Gala Schnitzer.

4 OÚS pověřil Bundessortenamt (německý Spolkový úřad pro ochranu rostlinných odrůd), aby provedl technické zkoušení podle čl. 55 odst. 1 nařízení č. 2100/94.

5 Dopisem ze dne 26. ledna 1999 zaslaným zástupci KSB požádal OÚS konsorcium KSB, aby OÚS a Bundessortenamt předložilo materiál nezbytný k technickému zkoušení, a sice deset kmenových výhonků ve vegetačním klidu k roubování v období od 1. do 15. března 1999. OÚS rovněž upřesnil, že KSB má povinnost dodržovat všechny použitelné rostlinolékařské a celní podmínky vztahující se k zasílání materiálu.

6 Bundessortenamt obdržel uvedený materiál dne 9. března 1999.

7 Dopisem ze dne 25. března 1999 zaslaným zástupci KSB potvrdil OÚS převzetí požadovaného materiálu a uvedl, že zmíněný materiál byl předložen Bundessortenamt v dobrém stavu a ve stanovené lhůtě, ale nebylo k němu přiloženo rostlinolékařské osvědčení. OÚS požádal KSB o co nejrychlejší dodání tohoto nezbytného dokumentu.

8 Dne 23. dubna 1999 zaslalo KSB Bundessortenamt evropský rostlinolékařský pas a uvedlo, že orgán, který tento pas vydal, a sice úřad na ochranu rostlin samosprávné provincie Bolzano (Itálie), uvedl, že tento dokument slouží jako rostlinolékařské osvědčení.

9 E-mailem ze dne 3. května 1999 Bundessortenamt uvědomil KSB a včasném obdržení materiálu a jeho vhodnosti a o tom, že dodaný evropský rostlinolékařský pas byl dostačující pro účely technického zkoušení a ověření, zda byly splněny hmotné podmínky pro udělení odrůdového práva Společenství. Vyžádal si však opis úředního osvědčení potvrzujícího nepřítomnost viru v předloženém materiálu.

10 V roce 2001 KSB uvědomilo Bundessortenamt o tom, že nemohlo dodat požadované rostlinolékařské osvědčení, neboť vyšlo najevo, že materiál předložený v březnu 1999 pro technické zkoušení obsahoval latentní viry.

11 E-mailem ze dne 4. května 2001 uvědomil Bundessortenamt OÚS o svém záměru vykořenit infikovaný materiál, aby se infekce nerozšířila na ostatní rostliny, a navrhl OÚS, aby po KSB požadoval předložení nového materiálu prostého virů za účelem nového technického zkoušení.

12 E-mailem ze dne 8. května 2001 zaslaným Bundessortenamt poskytl OÚS svůj souhlas s vykořeněním infikovaného materiálu a rozhodl se požádat KSB, aby v březnu 2002 předložilo nový materiál prostý virů. Rovněž uvedl, že jelikož pokyny týkající se předložení materiálu neuváděly, že materiál nesmí být stižen virem, ale uváděly pouze to, že musí splňovat požadavky evropského rostlinolékařského pasu, KSB nemohlo být shledáno odpovědným za danou situaci, že by bylo nespravedlivé zamítnout žádost týkající se odrůdy Gala Schnitzer, a že se navrhované řešení tudíž jeví jako nejlepší.

13 E-mailem ze dne 13. června 2001 OÚS oznámil KSB, že se souhlasem Bundessortenamt rozhodl povolit, vzhledem k tomu, že jeho pokyny týkající se dodání rostlin a požadavků týkajících se jejich zdravotního stavu nebyly dostatečně jasné, aby KSB v březnu 2002 Bundessortenamt předložilo nový materiál prostý virů, k němuž bude přiloženo rostlinolékařské osvědčení potvrzující tento stav, aby tak mohlo být pokračováno v průzkumu žádosti týkající se odrůdy Gala Schnitzer.

14 Po novém technickém zkoušení dospěl Bundessortenamt ve své závěrečné zprávě ze dne 16. prosince 2005 k závěru, že se odrůda Gala Schnitzer liší od nejbližší odrůdy sloužící jako referenční odrůda, a sice odrůdy Baigent, na základě přídavné vlastnosti „Ovoce: šířka rýh".

15 Dne 5. května 2006 vedlejší účastnice Elaris SNC, která je držitelkou licence k odrůdovému právu pro odrůdu Baigent, a Brookfield New Zealand Ltd, která je majitelkou tohoto práva, podaly k OÚS námitky na základě článku 59 nařízení č. 2100/94 proti udělení ochrany odrůdy Gala Schnitzer.

16 Námitky byly založeny na starším odrůdovém právu k odrůdě jablka (Malus Mill) Baigent.

17 Důvody uplatněnými na podporu námitek byly jednak důvod uvedený v čl. 61 odst.1 písm. b) nařízení č. 2100/94, neboť skutečnost, že žalobkyně nedodržela podmínky týkající se předložení materiálu pro technické zkoušení, které byly vymezeny v dopisech OÚS z 26. ledna a 25. března 1999, měla vést OÚS k zamítnutí žádosti týkající se odrůdy Gala Schnitzer, a jednak důvod uvedený v článku 7 nařízení č. 2100/94, neboť odrůda Gala Schnitzer se neliší od odrůdy Baigent.

18 Dne 14. prosince 2006 předseda OÚS schválil používání přídavné vlastnosti „Ovoce: šířka rýh" za účelem prokázání rozlišovací způsobilosti odrůdy Gala Schnitzer.

19 Rozhodnutími EU 18759, OBJ 06-021 a OBJ 06-022 ze dne 26. února 2007 udělil výbor příslušný k rozhodování o námitkách proti udělení odrůdového práva Společenství (dále jen „výbor“) požadovanou ochranu pro odrůdu Gala Schnitzer a zamítl námitky.

20 Dne 11. dubna 2007 podaly vedlejší účastnice proti těmto třem rozhodnutím odvolání k odvolacímu senátu OÚS na základě článků 67 až 72 nařízení č. 2100/94.

21 Rozhodnutím ze dne 21. listopadu 2007 (dále jen „napadené rozhodnutí“) odvolací senát zrušil rozhodnutí o udělení odrůdového práva Společenství pro odrůdu Gala Schnitzer, jakož i rozhodnutí zamítající námitky, a sám zamítl žádost týkající se odrůdy Gala Schnitzer. Zejména shledal, že čl. 61 odst. 1 písm. b) nařízení č. 2100/94 neumožňuje OÚS povolit KSB, aby předložilo nový materiál, neboť KSB nevyhovělo požadavku v konkrétním případě ve smyslu čl. 55 odst. 4 nařízení č. 2100/94, kterým od něj OÚS požadoval dodání rostlinolékařského osvědčení potvrzujícího, že předložený materiál je prostý virů.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

22 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

– zrušil napadené rozhodnutí;

– uložil OÚS náhradu nákladů řízení.

23 OÚS navrhuje, aby Tribunál:

– prohlásil žalobu za neopodstatněnou;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

24 Na jednání OÚS změnil první bod návrhových žádání tak, že uvedl, že navrhuje, aby Tribunál zrušil napadené rozhodnutí. Tribunál zanesl tuto změnu do protokolu o jednání.

25 Vedlejší účastnice navrhují, aby Tribunál:

– zamítl žalobu a potvrdil tedy napadené rozhodnutí;

– podpůrně v případě zrušení napadeného rozhodnutí zrušil rozhodnutí OÚS EU 18759, OBJ 06-021 a OBJ 06-022 ze dne 26. února 2007 a zamítl žádost č. 1999/0033 o odrůdové právo, případně po nařízení vypracování následujících

znaleckých posudků: pověřit Bundessortenamt a zároveň Institut national de la recherche agronomique (INRA, France) vypracováním doplňkových studií o odrůdě, která je předmětem žádosti, a referenční odrůdě Baigent, na základě vzorků stejného věku a po dobu dvou období zrání, přičemž tyto studie se musí týkat zejména vlastnosti „Ovoce: rýhy“;

– ještě podpůrněji:

– pověřit Bundessortenamt vypracováním doplňkových studií o odrůdě, která je předmětem žádosti, a referenční odrůdě Baigent, na základě vzorků stejného věku a po dobu tří nebo alespoň dvou období zrání, přičemž tyto studie se musí týkat zejména vlastnosti „Ovoce: rýhy“;

– nařídit vypracování jakýchkoli jiných znaleckých posudků, které bude Tribunál požadovat za potřebné, aby tak byla poskytnuta přijatelná vědecká odpověď na otázku rozlišovací způsobilosti obou odrůd a napravena tvrzená porušení kogentních procesních předpisů, které upravují hodnocení odlišnosti, uniformity a stálosti;

– uložil náhradu nákladů řízení.

26 Vzhledem k překážce na straně soudce Čipeva byl po skončení ústní části řízení pro doplnění senátu na základě čl. 32 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu jmenován soudce Vadapalas.

27 Usnesením ze dne 5. července 2010 Tribunál (šestý senát) ve svém novém složení znovu otevřel ústní část řízení a účastníci řízení byli uvědomeni, že budou vyslechnuti na novém jednání dne 7. září 2010.

28 Telefaxy z 13., 14. a 15. července 2010 uvědomily vedlejší účastnice, žalobkyně a OÚS Tribunál o tom, že se vzdávají práva být znovu vyslechnuty.

29 Předseda šestého senátu tedy rozhodl uzavřít ústní část řízení.

Právní otázky

30 Na podporu své žaloby vznáší žalobkyně tři žalobní důvody vycházející z nepřípustnosti námitek podaných k OÚS vedlejšími účastnicemi, porušení čl. 61 odst. 1 písm. b) a článku 62 nařízení č. 2100/94 a porušení čl. 55 odst. 4 nařízení č. 2100/94.

K přípustnosti

K přípustnosti prvního žalobního důvodu

– Argumenty účastníků řízení

31 Vedlejší účastnice tvrdí, že první žalobní důvod žalobkyně vycházející z toho, že námitky, které podaly k OÚS, měly být výborem a odvolacím senátem odmítnuty jako nepřípustné, je nepřípustný, neboť byl poprvé vznesen před Tribunálem.

32 Žalobkyně popírá argumenty vedlejších účastnic. Tvrdí totiž, že přípustnost jejich odvolání měla být přezkoumána odvolacím senátem z úřední povinnosti.

33 OÚS tvrdí, že odvolací senát má pravomoc k posouzení, zda byl či nebyl oprávněn povolit nové předložení materiálu.

– Závěry Tribunálu

34 Je třeba připomenout, že cílem žaloby podané k Tribunálu je přezkum legality rozhodnutí odvolacích senátů OÚS ve smyslu článku 73 nařízení č. 2100/94, ve znění pozdějších změn. Přezkum musí být tedy prováděn s ohledem na právní otázky, které byly předneseny před odvolacím senátem. Úlohou Tribunálu tedy není přezkoumávat nové žalobní důvody před ním uplatněné. Přezkum těchto nových žalobních důvodů je totiž v rozporu s čl. 135 odst. 4 jednacího řádu Tribunálu, podle něhož spisy účastníků řízení nesmí změnit předmět řízení před odvolacím senátem [viz obdobně rozsudek Tribunálu ze dne 14. května 2009, Fiorucci v. OHIM – Edwin (ELIO FIORUCCI), T-165/06, Sb. rozh. s. II-1375, body 21 a 22 a citovaná judikatura].

35 Z toho vyplývá, že žalobní důvod vycházející z nepřípustnosti námitek podaných k OÚS vedlejšími účastnicemi, který byl vznesen žalobkyní poprvé před Tribunálem, musí být prohlášen za nepřípustný.

K přípustnosti třetího žalobního důvodu

– Argumenty účastníků řízení

36 Vedlejší účastnice tvrdí, že třetí žalobní důvod žalobkyně vycházející z porušení čl. 55 odst. 4 nařízení č. 2100/94 odvolacím senátem je nepřípustný.

37 Podle jejich názoru má diskreční pravomoc přiznaná OÚS k uložení požadavků v konkrétním případě ve smyslu čl. 55 odst. 4 nařízení č. 2100/94, které se dovolává žalobkyně, za následek to, že takové požadavky mohou být formulovány bez jakéhokoli odkazu na právní základ. Článek 73 odst. 2 nařízení č. 2100/94 přitom stanoví, že opravný prostředek je přípustný z důvodu nepříslušnosti, porušení podstatných procesních předpisů, porušení Smlouvy, tohoto nařízení nebo právní normy, kterou je nutno použít při jejím provádění, nebo z důvodu zneužití pravomoci. Výkladem obsahu dopisů OÚS z 26. ledna a 25. března 1999 odvolací senát tedy přezkoumal skutkové okolnosti, a neprovedl tak právní posouzení. Z toho vyplývá, že se nemohl dopustit právního omylu, který by bylo možné považovat za porušení použitelného práva, a který by tudíž mohl být předmětem žaloby podané k Tribunálu na základě článku 73 nařízení č. 2100/94.

– Závěry Tribunálu

38 Je třeba podotknout, že odvolací senát nejprve shledal, že dopisy OÚS z 26. ledna a 25. března 1999 obsahovaly požadavky v konkrétním případě ve smyslu čl. 55 odst. 4 nařízení č. 2100/94, dále že KSB těmto požadavkům nevyhovělo a konečně z toho vyvodil závěr, stanovený v čl. 61 odst. 1 písm. b) nařízení č. 2100/94, že OÚS byl povinen zamítnout žádost týkající se odrůdy Gala Schnitzer, jakmile toto nevyhovění zjistil.

39 Tímto odvolací senát právně kvalifikoval uvedené dopisy a vyvodil důsledky z této kvalifikace tím, že uplatnil příslušná ustanovení nařízení č. 2100/94. Vedlejší účastnice tedy nemohou tvrdit, že odvolací senát neprovedl žádné právní posouzení, které by mohlo být napadeno žalobkyní v rámci opravného prostředku upraveného v článku 73 nařízení č. 2100/94.

40 Z toho vyplývá, že třetí žalobní důvod je přípustný.

K věci samé

41 Nejprve je třeba přezkoumat třetí žalobní důvod.

K třetímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení čl. 55 odst. 4 nařízení č. 2100/94

– Argumenty účastníků řízení

42 Podle žalobkyně může OÚS naprosto volně stanovit technické a správní požadavky, které musí splňovat materiál předložený pro technické zkoušení. Tato neomezená diskreční pravomoc OÚS určit pomocí obecných pravidel nebo požadavku v konkrétním případě jakost materiálu pro technické zkoušení a referenční vzorky je mu přiznána čl. 55 odst. 4 nařízení č. 2100/94.

43 Žalobkyně má za to, že pokyny vydané OÚS musí být jasné, aby se předešlo jakémukoli svévolnému postupu. Má totiž za to, že orgány Evropské unie musí splňovat požadavek jasnosti definic, podle něhož správní akty a podmínky, jejichž nesplnění

může vést ke ztrátě práva, musí být dostatečně přesné a jasné, takže občan Unie může jednoznačně rozpoznat svá práva a povinnosti a dbát tak o to, aby nečinil nic, co by bylo v rozporu s jeho zájmy. Tato zásada zavazuje OÚS, aby seznámil konkrétně žadatele o odrůdové právo s jinými dodatečnými podmínkami, jejichž splnění od něj vyžaduje, než jsou podmínky stanovené v článcích 7 až 9 nařízení č. 2100/94.

44 Z toho podle žalobkyně vyplývá, že pokud si v projednávané věci OÚS přál, aby KSB předložilo dodatečné dokumenty ohledně zdravotního stavu předloženého materiálu, měl tyto podmínky od počátku vymezit velmi jasně a jednoznačně.

45 Žalobkyně má za to, že jelikož v době podání žádosti týkající se odrůdy Gala Schnitzer neexistovala obecná pravidla ve smyslu čl. 55 odst. 4 nařízení č. 2100/94, dopis OÚS ze dne 26. ledna 1999 musí být považován za požadavek v konkrétním případě ve smyslu tohoto ustanovení. Informace obsažené v uvedeném dopise týkající se platných podmínek v rostlinolékařské oblasti, které materiál, jenž měl být předložen, musel splňovat, nebyly však dostačující, takže žalobkyně neměla jinou volbu, než si sama vyložit uvedené podmínky, a sice podmínky vyplývající ze směrnice Rady 77/93/EHS ze dne 21. prosince 1976 o ochranných opatřeních proti zavlékání organismů škodlivých rostlinám nebo rostlinným produktům do členských států (Úř. věst. L 26, s. 20), ve znění pozdějších změn. V tomto ohledu má za to, že nebylo její povinností předpokládat, že úroveň požadavků OÚS v rostlinolékařské oblasti byla vyšší než úroveň plynoucí z ustanovení uvedené směrnice.

46 Žalobkyně dále připomíná, že Bundessortenamt ve svém e-mailu ze dne 3. května 1999 informoval konsorcium KSB o nedostatečnosti předloženého evropského rostlinolékařského pasu z hlediska technického zkoušení, přičemž po něm požadoval, aby co nejrychleji dodalo osvědčení potvrzující nepřítomnost viru v předloženém materiálu.

47 Nicméně ani Bundessortenamt, ani OÚS neuvědomily KSB o následcích nepředložení požadovaného osvědčení. Navíc podle žalobkyně OÚS tím, že pokračoval v technickém zkoušení i přes neexistenci uvedeného osvědčení, dal najevo, že předložení evropského rostlinolékařského pasu bylo nakonec dostačující k tomu, aby byla udělena požadovaná ochrana, čímž vyvolal u žalobkyně legitimní očekávání ohledně dostatečnosti evropského rostlinolékařského pasu v tomto ohledu.

48 Přestože OÚS nepovažoval ve skutečnosti předložení takovéhoto dokumentu za dostačující, nemohl podle žalobkyně zamítnout žádost týkající se odrůdy Gala Schnitzer s ohledem na legitimní očekávání, které vyvolal u žalobkyně a které stejně jako každá obecná právní zásada zavazuje správu Unie. Naopak OÚS neměl podle žalobkyně jinou volbu než povolit předložení nového materiálu.

49 Žalobkyně rovněž tvrdí, že diskreční pravomoc, kterou disponuje OÚS, může být vykonána kdykoli během průzkumného řízení, jak vyplývá ze znění čl. 61 odst. 1 písm. b) nařízení č. 2100/94 („ledaže Úřad nepředložení materiálu schválí“).

50 Žalobkyně má konečně za to, že vzhledem ke zvláštní povaze takového živého materiálu, jako je rostlinný materiál, musí být OÚS a jeho předseda nadáni širokou diskreční pravomocí, pokud jde o rozhodnutí, zda může být předložen nový materiál z důvodu okolností nezávislých na vůli žadatele nebo výjimečné povahy.

51 Takové okolnosti jsou podle žalobkyně dány v projednávané věci, neboť termoterapie, která byla provedena v roce 1996 a která vedla v 99 % případů k získání materiálu prostého virů, neměla předpokládaný účinek a trvalo přes rok, než bylo odhaleno, že viry uvedenou léčbu přežily.

52 Žalobkyně z toho vyvozuje, že odvolací senát měl shledat, že KSB předložilo v roce 1999 Bundessortenamt materiál, o kterém se důvodně domnívalo, že je prostý virů, takže odvolací senát tím, že rozhodl, že předseda OÚS nebyl oprávněn povolit nové předložení materiálu nesprávně vyložil diskreční pravomoc přiznanou Úřadu čl. 55 odst. 4 nařízení č. 2100/94, který mu povoluje určit zejména jakost materiálu a vzorků, které mají být předloženy.

53 OÚS na jednání tvrdil, že čl. 61 odst. 1 písm. b) nařízení č. 2100/94, podle kterého OÚS zamítne žádost o odrůdové právo Společenství, pokud a jakmile zjistí, že žadatel nevyhověl pravidlu nebo požadavku v konkrétním případě ve stanovené lhůtě, se neuplatní v případě, kdy takový požadavek nebyl jasný.

54 OÚS totiž tvrdil, že nesdílí analýzu odvolacího senátu, podle které jeho pokyny ohledně materiálu pro technické zkoušení byly dostatečně jasné na to, aby jejich nedodržení vedlo k zamítnutí žádosti týkající se odrůdy Gala Schnitzer.

55 OÚS vysvětlil, že pokyny, které dal KSB ohledně zdravotního stavu materiálu, který měl být předložen, nebyly dostatečně jasné a zejména správně neinformoval KSB o tom, že předložený evropský rostlinolékařský pas nebyl dostačující, a že uvedené

pokyny měly výslovně uvést, že materiál, který má být předložen, musí být prostý virů, neboť měl za to, že nebylo povinností žadatelů o odrůdové právo Společenství vykládat jeho pokyny.

56 OÚS dosvědčuje, že tak povolil v projednávané věci předložení nového materiálu z důvodu nejasností, k jejichž vzniku přispěly jeho pokyny.

57 Vedlejší účastnice popírají argumenty žalobkyně. Mají totiž za to, že podmínky pro zamítnutí žádosti byly splněny, neboť KSB, které bylo odpovědné za veškeré rostlinolékařské formality týkající se předloženého rostlinného materiálu, nedodalo rostlinolékařské osvědčení požadované OÚS na základě čl. 55 odst. 4 nařízení č. 2100/94.

58 Tímto KSB nevyhovělo tomuto požadavku v konkrétním případě ve smyslu čl. 55 odst. 4 nařízení č. 2100/94. Podle vedlejších účastnic mu nemohl OÚS tudíž povolit, aby předložilo nový materiál, aniž porušil čl. 61 odst. 1 písm. b) nařízení č. 2100/94.

59 Dodávají, že v takovém případě mohou být následky čl. 61 odst. 1 písm. b) nařízení č. 2100/94 vyloučeny pouze navrácením do původního stavu ve smyslu článku 80 nařízení č. 2100/94. KSB však podle tvrzení vedlejších účastnic nepředložilo žádost v tomto smyslu ve lhůtě stanovené tímto ustanovením.

– Závěry Tribunálu

60 Podle čl. 55 odst. 4 nařízení č. 2100/94 OÚS pomocí obecných pravidel nebo požadavku v konkrétním případě určí, kdy, kde a v jakém množství a jakosti je třeba předložit materiál pro technické zkoušení, jakož i referenční vzorek.

61 Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že odvolací senát shledal, že diskreční pravomoc přiznaná OÚS tímto ustanovením mu neumožňuje povolit KSB předložení nového materiálu, neboť podmínky pro zamítnutí žádosti podané KSB byly splněny. Odvolací senát měl totiž za to, že z důvodu virové nákazy, jíž byl stižen předložený materiál, o které KSB uvědomilo OÚS, KSB nemohlo nikdy dodat požadované rostlinolékařské osvědčení. Dále uvedl, že KSB nedodalo požadované rostlinolékařské osvědčení, a z toho vyvodil, že nedodáním tohoto dokumentu KSB nevyhovělo požadavkům v konkrétním případě obsaženým v dopisech OÚS z 26. ledna a 25. března 1999. Na základě čl. 61 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení byl OÚS povinen zamítnout žádost týkající se odrůdy Gala Schnitzer, jakmile zjistil nevyhovění výše uvedeným požadavků.

62 Tato argumentace musí být odmítnuta, neboť nedodržuje rozsah posuzovací pravomoci přiznané OÚS čl. 55 odst. 4 nařízení č. 2100/94.

63 Tato posuzovací pravomoc totiž zahrnuje právo OÚS upřesnit, považuje-li to za nutné, podmínky, jejichž splněním podmiňuje průzkum žádosti o odrůdové právo Společenství, pokud ještě neuplynula lhůta, ve které musí žadatel o odrůdové právo odpovědět na požadavek v konkrétním případě, který mu byl adresován.

64 V tomto ohledu je v souladu se zásadou řádného úředního postupu i s nezbytností zajistit řádný průběh a účinnost řízení, aby OÚS, pokud má za to, že nepřesnost, na kterou poukázal, může být napravena, měl možnost pokračovat v průzkumu žádosti, která k němu byla podána, a nebyl v takovém případě povinen tuto žádost zamítnout. Takto pojatá posuzovací pravomoc umožňuje vyhnout se všem zbytečným prodloužením lhůty od podání žádosti o odrůdové právo Společenství do rozhodnutí o této žádosti, způsobeným tím, že by žadatel musel podat novou žádost.

65 Krom toho taková posuzovací pravomoc umožňuje, aby se jednak OÚS ujistil, že jeho požadavky v konkrétním případě jsou jasné a že za případný nesoulad aktů žadatele s uvedenými požadavky v konkrétním případě je odpovědný sám žadatel, a jednak aby žadatelé jednoznačně rozpoznali svá práva a povinnosti a postupovali podle toho, což je požadavkem vlastním zásadě právní jistoty (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 9. července 1981, Gondrand a Garancini, 169/80, Recueil, s. 1931, bod 17).

66 V projednávané věci je nesporné, že OÚS komunikoval s KSB nebo jeho zástupcem dopisy z 26. ledna a 25. března 1999 a e-mailem z 13. června 2001.

67 V dopise z 26. ledna 1999 OÚS požádal KSB, aby mu a Bundessortenamt předložilo materiál nezbytný pro technické zkoušení, a sice deset kmenových výhonků ve vegetačním klidu k roubování v období od 1. do 15. března 1999. V tomto dopise OÚS uvedl, že „[o]desílatel je odpovědný za nezbytnou přepravu a za předání rostlinného materiálu, což zahrnuje dodržení všech použitelných rostlinolékařských a celních podmínek“ a že „[r]ostlinný materiál nesmí podstoupit žádné chemické ošetření“.

68 V dopise z 25. března 1999 OÚS potvrdil převzetí požadovaného materiálu a uvedl, že zmíněný materiál byl předložen Bundessortenamt v dobrém stavu a ve stanovené lhůtě, ale že „k zásilce nebylo přiloženo nezbytné rostlinolékařské osvědčení". V témže dopise OÚS požádal KSB, aby dodalo „co nejdříve tento potřebný dokument […], aby tak splnilo pokyny, které [mu] byly sděleny dne 26. ledna 1999 ".

69 Je třeba podotknout, že dopis z 26. ledna 1999 uvádí, kde a kdy a v jakém množství má být materiál předložen. Navíc se údaje, podle nichž materiál, který má být předložen, jednak nesmí podstoupit chemické ošetření a jednak k němu musí být přiloženo rostlinolékařské osvědčení, jak vyplývá z dopisu z 25. března 1999, týkají jakosti uvedeného materiálu. Tyto dva dopisy obsahují tudíž požadavky v konkrétním případě ve smyslu čl. 55 odst. 4 nařízení č. 2100/94.

70 V e-mailu z 13. června 2001 OÚS uvědomil KSB o svém rozhodnutí zneškodnit materiál předložený KSB z důvodu infekce a poté mu oznámil, že „jelikož pokyny zaslané [OÚS] ohledně dodání rostlin a požadovaného zdravotního stavu nebyly dostatečně jasné, [OÚS] se rozhodl vyhovět [jeho] žádosti o předložení nového materiálu prostého virů pro tři odrůdy zaslané Bundessortenamt ve Wurzen do března 2002" a vyzval KSB, aby „zajistilo, že k této zásilce bude tentokrát přiloženo rostlinolékařské osvědčení vydané úředním orgánem potvrzující jejich dobrý zdravotní stav".

71 Ze skutkového stavu vylíčeného v žalobě, který nebyl v tomto ohledu zpochybněn, vyplývá, že tento e-mail navazuje na informaci poskytnutou KSB Bundessortenamt, podle níž materiál předložený v březnu 1999 pro technické zkoušení byl stižen latentními viry, takže KSB nemohlo Bundessortenamt dodat rostlinolékařské osvědčení potvrzující, že uvedený materiál byl prostý virů.

72 Zaprvé je třeba podotknout, že tento e-mail uvádí, kde a kdy má být materiál předložen. Navíc tím, že je v něm požadováno dodání rostlinolékařského osvědčení, obsahuje údaj týkající se jakosti materiálu, který má být předložen. Obsahuje tedy požadavek v konkrétním případě ve smyslu čl. 55 odst. 4 nařízení č. 2100/94.

73 Zadruhé je třeba konstatovat, že OÚS v témže e-mailu zmiňuje „pokyny zaslané Úřadem týkající se dodání rostlin a požadovaného zdravotního stavu“, čímž odkazuje na požadavky v konkrétním případě obsažené v dopisech z 26. ledna a 25. března 1999.

74 Zatřetí z e-mailu z 13. června 2001 vyplývá, že OÚS povolil KSB předložení nového materiálu z důvodu, že z pokynů obsažených v jeho dopisech z 26. ledna a 25. března 1999 nevyplývalo dostatečně jasně na to, aby se vyloučily veškeré pochybnosti ze strany KSB, že materiál, který měl být předložen, musí být prostý virů. OÚS měl totiž za to, že uvedené pokyny měly výslovně zmínit, že materiál, který měl být předložen, musí být prostý virů, neboť není povinností žadatelů o odrůdové právo Společenství vykládat jeho pokyny.

75 Vše tak nasvědčuje tomu, že účelem e-mailu z 13. června 2001 bylo napravit nepřesnosti požadavků v konkrétním případě obsažených v dopisech z 26. ledna a 25. března 1999, pokud jde o skutečnost, že materiál, který měl být předložen pro technické zkoušení, musí být prostý virů.

76 Z dopisu z 25. března 1999 přitom vyplývá, že OÚS nestanovil KSB lhůtu k dodání požadovaného rostlinolékařského osvědčení.

77 Je tedy třeba dospět k závěru, že OÚS byl oprávněn ve svém e-mailu z 13. června 2001 napravit nepřesnosti svých požadavků v konkrétním případě obsažených v dopisech z 26. ledna a 25. března 1999, pokud jde o skutečnost, že materiál, který měl být předložen pro technické zkoušení, musí být prostý virů.

78 Odvolacímu senátu tedy příslušelo posoudit, zda KSB vyhovělo požadavku v konkrétním případě obsaženému v e-mailu OÚS z 13. června 2001, jehož účelem bylo napravit nepřesnosti požadavků v konkrétním případě vyplývajících z dopisů OÚS z 26. ledna a 25. března 1999.

79 S ohledem na výše uvedené je třeba dospět k závěru, že odvolací senát se tím, že shledal, že jelikož KSB nedodalo rostlinolékařské osvědčení požadované OÚS v dopisech z 26. ledna a 25. března 1999, nevyhovělo tak požadavkům v konkrétním případě obsaženým v těchto dopisech, dopustil právního omylu. Odvolací senát tedy tím, že dospěl k závěru, že OÚS porušil čl. 61 odst. 1 písm. b) nařízení č. 2100/94, když povolil KSB předložit nový materiál, přestože podle tohoto ustanovení měl zamítnout žádost podanou KSB, neboť KSB nevyhovělo požadavku v konkrétním případě, nedodržel rozsah posuzovací pravomoci přiznané OÚS čl. 55 odst. 4 nařízení č. 2100/94.

80 Tento závěr není zpochybněn tvrzeními vedlejších účastnic, že KSB a žalobkyně nejednaly v dobré víře, která musí být odmítnuta jako irelevantní, neboť chování KSB a žalobkyně nesouvisí s otázkou, zda posuzovací pravomoc přiznaná OÚS čl. 55 odst. 4 nařízení č. 2100/94 umožňovala či nikoli, aby OÚS prostřednictvím e-mailu z 13. června 2001 napravil nepřesnosti požadavků v konkrétním případě obsažených v dopisech z 26. ledna a 25. března 1999, pokud jde o skutečnost, že materiál, který měl být předložen pro technické zkoušení, musí být prostý virů.

81 Je tedy důvodné vyhovět žalobě, a zrušit tudíž napadené rozhodnutí, aniž je třeba přezkoumat opodstatněnost druhého žalobního důvodu.

K podpůrnému návrhu směřujícímu ke zrušení rozhodnutí OÚS EU 18759, OBJ 06-021 a OBJ 06-022 ze dne 26. února 2007, k zamítnutí žádosti č. 1999/0033 a k vypracování doplňkových studií a znaleckých posudků

82 Pokud jde o návrh vedlejších účastnic směřující k tomu, aby v případě zrušení napadeného rozhodnutí Tribunál zrušil rozhodnutí OÚS EU 18759, OBJ 06-021 a OBJ 06-022, ze dne 26. února 2007, zamítl žádost č. 1999/0033 a případně nařídil vypracování doplňkových studií a znaleckých posudků, je třeba uvést, že vedlejší účastnice v podstatě žádají Tribunál, aby přijal rozhodnutí, které měl podle jejich názoru přijmout OÚS, a sice rozhodnutí, kterým se zrušují rozhodnutí zamítající jejich námitky, které podaly k OÚS, a kterým se zamítá žádost týkající se odrůdy Gala Schnitzer. Je tedy třeba dospět k závěru, že touto částí druhého bodu návrhových žádání se vedlejší účastnice domáhají změny napadeného rozhodnutí.

83 Je třeba podotknout, že vedlejší účastnice na podporu tohoto návrhu uplatnily před odvolacím senátem důvody vycházející z toho, že výbor porušil čl. 7 odst. 1, čl. 56 odst. 2 a čl. 57 odst. 3 nařízení č. 2100/94, jakož i články 22 a 23 nařízení Komise (ES) č. 1239/95 ze dne 31. května 1995, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č. 2100/94, pokud jde o řízení před OÚS (Úř. věst. L 121, s. 37), ve spojení s body III 3, III 5 a III 6 protokolu OÚS TP/14/1 ze dne 27. března 2003 o hodnocení odlišnosti, uniformity a stálosti (Jablko), neboť odrůda Gala Schnitzer nevykazuje odlišnosti

oproti odrůdě Baigent a OÚS porušil během technického zkoušení a po jeho skončení několik procesních předpisů.

84 Z napadeného rozhodnutí v tomto ohledu vyplývá, že odvolací senát uvedené důvody nepřezkoumal.

85 Vzhledem k tomu, že vedlejší účastnice uplatnily vůči projednávané žalobě argumentaci, která nebyla přezkoumána odvolacím senátem, není namístě vyhovět jejich návrhu na změnu napadeného rozhodnutí, protože to by v podstatě znamenalo výkon správní a vyšetřovací činnosti příslušející OÚS, a v důsledku toho bylo v rozporu s institucionální rovnováhou, ze které vychází zásada rozdělení pravomocí mezi OÚS a Tribunálem (viz obdobně výše uvedený rozsudek ELIO FIORUCCI, bod 67 a citovaná judikatura).

86 Návrh vedlejších účastnic směřující ke změně napadeného rozhodnutí se tudíž zamítá.

K nákladům řízení

87 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

88 Vzhledem k tomu, že žalobkyně požadovala náhradu nákladů řízení a OÚS neměl ve věci úspěch, jelikož napadené rozhodnutí se zrušuje, je důvodné posledně uvedenému uložit, že ponese vlastní náklady a nahradí náklady řízení vzniklé žalobkyni, nehledě na změnu návrhových žádání OÚS, k níž došlo na jednání.

89 Vzhledem k tomu, že vedlejší účastnice neměly ve věci úspěch, ponesou vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (šestý senát)

rozhodl takto:

1) **Rozhodnutí odvolacího senátu Odrůdového úřadu Společenství (OÚS) ze dne 21. listopadu 2007 (věci A 003/2007 a A 004/2007) se zrušuje.**

2) **OÚS ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vzniklé Schniga GmbH.**

3) Elaris SNC a Brookfield New Zealand Ltd ponesou vlastní náklady řízení.

Meij Vadapalas Truchot

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 13. září 2010.

Podpisy.